

ПОЗНАВАНЕТО НА БОГ

Дейвид Уилкерсън

25 Януари 1993

Ще направя едно доста шокиращо изявление като съм напълно сериозен за всяка дума от него: Аз наистина не познавам Бога! Не и по начина, по който Той иска да Го познавам.

Как разбрах това? Святият Дух ми каза. Той ми прошепна с любов: „Дейвид, ти наистина не познаваш Бог така, както Той иска да Го познаваш. Ти не Му позволяваш да бъде Бог за теб.”

В Стария Завет, Бог взе един народ за Себе Си - народ, който не беше по-богат или по-умен от останалите – само, за да може Той да бъде Бог за тях: „Ще ви взема за Мои люде, и ще бъда ваш Бог” (Изход 6:7). С други думи, Бог казваше: „Ще ви науча да бъдете Мой народ, така че Аз да бъда ваш Бог!”

Наистина, Бог разкриваше и изявяваше Себе Си на Своя народ отново и отново. Той изпрати ангели. Той им говореше с глас. Той изпълни всяко обещание с голямо освобождение. Въпреки това, след четиридесет години на чудеса и знамения, Божията преценка за Неговия народ беше: „Вие не ме познавате, не знаете Моите пътища!”

Това трябва да е едно от най-шокиращите неща в цялата Библията! Бог беше търсил народ, който да Му позволи да бъде техен Бог и наистина да Го познае в цялата Му сила и слава.

Така Бог избави Израил с умопомрачителни чудеса: Той отвори Червеното море и удави в него всички техни египетски врагове. Той извади вода от една скала и пушна храна от небето. Той покриваше народа Си с облак през деня и го водеше с огън през нощта. Той изпрати и стършели в неприятелските лагери, за да ги прогонят. Той премахна от власт велики царе и царства заради Своя народ.

Тогава, Той ги поведе към Ханаан, за да притежават домове, които не са строили, лозя, които не сажали и отрасли, които не са развивали. Той им даде кошери, пълни с мед, стада, които дават мляко и всякакви видове богатство.

Повечето хора взеха всичко това и го притежаваха, то беше тяхно чрез могъщата ръка на Бога. Въпреки това, Писанието свидетелства, че дори и след всички невероятни чудеса и благословения, които Бог им даде, те все още не Го познаваха!

„Четиридесет години негодувах против това поколение, и рекох: ‘Тия люде се заблуждават в сърце, и не са познали Моите пътища’” (Псалм 95:10). Бог каза: „Във всичко това, вие никога не Ми позволихте наистина да бъда Бог! През четиридесетте години, в които ви поучавах, вие не Ме познахте и не разбрахте как работя!”

Стефан свидетелства пред Синедриона: „Той ги изведе, като върши чудеса и знамения в Египет, в Червеното море и в пустинята през четиридесет години” (Деяния 7:36). Стефан каза за бащите им: „Те не само се скитаха през тези четиридесет години. Бог им показваше знамения и чудеса! Въпреки бунта им, Той се опитваше да им се разкрие - опитваше се да ги научи кой е Той!”

„... Бащите ви Ме изкушиха, изпитаха Ме. И видяха делата Ми четиридесет години. Затова, възнегодувах против това поколение. И рекох: ‘Всякога се заблуждават със сърцата си, Те не са познали Моите пътища.’” (Евреи 3:9-10). Бог казваше: „Самият народ, който взех за Себе Си - тези, които бяха свидетели на силата Ми, и на които съм говорил най-ясно - след всички години под Моите криле, техните очи и уши не са отворени. Те дори не Ме познават!”

Възлюбени, Бог все още търси хора, които ще Му позволят да бъде техен Бог - до там, че наистина да Го познаят и научат пътищата Му! И все пак, малцина в църквата днес Го познават по този начин.

Ние сме като Израил - всеки от нас е бил свидетел на чудеса. Преживели сме проявленията на Неговото присъствие. Имаме отговорени молитви, греховете ни са простени. Поучаваме за Бог и Го обичаме според най-доброто си знание за Него. Но, в крайна сметка, само за неколцина от нас Бог може да каже: „Те ме познават като Бог. Те наистина знаят и ходят в откровението за Моите пътища!”

Скъпи читателю, аз не мога да кажа дали ти наистина познаваш Бог така, както Той желае. Само Святият Дух може да разкрие това. Но позволете ми да споделя с вас онова, което Бог ми е открил за това как съм Го възпрепятствал наистина да бъде Бог в живота ми:

1. Виновен съм за това, че съм ограничавал Божията сила и обещания.

Писанието казва за Израил „Като изново изпитваха Бога, и предизвикваха Светия Израилев” (Псалм 78:41). Израил се отдалечи от Бога в неверие. И по същия начин днес, вярвам, ние ограничаваме Бог с нашето съмнение и неверие!

Ние се доверяваме на Бог за повечето области от нашия живот, но нашата вяра винаги има граници и ограничения. Съществува поне една малка област, която блокираме и всъщност не вярваме, че Бог ще работи за нас.

Например, много читатели се молят за изцелението на жена ми, Гуен. Но често, когато става дума за изцеление на техния съпруг, съпруга, син или дъщеря, те ограничават Бог!

Аз ограничавам Бог най-много в областта на изцелението. Молил съм се за физическото изцеление на много хора и съм виждал Бог да извършва чудо след чудо. Но, когато става дума за собственото ми тяло, аз ограничавам Бог! Страхувам се да Му позволя да бъде мой Бог. Тъпча се с лекарства или тичам при лекар преди да се помоля за себе си! Не казвам, че е грешно да се ходи на лекар, но понякога приличам на тези, които „не потърсиха Господа, но лекарите” (2 Летописи 16:12).

Питам ви: молите ли се Бог да събори стените в Китай или в Куба, а когато стане въпрос за спасението на собственото ви семейство, нямате и грам вяра? Мислите си: „Бог със сигурност не иска да направя това. Моят любим е толкова труден случай. Бог очевидно няма да ме чуе по този въпрос.”

Ако това е вярно, вие не гледате на Него като на Бог! Вие сте невежи за Неговите пътища! Божието желание е, да „може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим” (Ефесяни 3:20).

Бог ми каза: „Дейвид, ти ми връзваш ръцете и ме оковаваш! Как мога да те изцеля, когато не вярваш, че наистина мога да го направя? Твоето съмнение Ме затруднява да бъда Бог за теб. Казвам ти, че не Ме познаваш, иначе щеше да знаеш, че Аз съм по-склонен да давам, отколкото ти да получаваш!”

Израил непрекъснато роптаеше: „Може ли Бог?... Разбира се, Той направи път за нас през Червеното море. Но може ли Той да ни даде хляб?” Бог им даде хляб - всъщност Той пригответи трапеза за тях в пустинята. „Но може ли Той да ни даде вода?” - попитаха те. Той им даде вода от скалата. „Но може ли Той да даде месо?” Той им даде месо от небето. „Но може ли Той да ни избави от враговете ни?” Бог постоянно ги снабдяваше и избавяше във всяка една област. И въпреки това, в продължение на четиридесет години хората казваха: „Може ли Бог? Може ли Бог?...”

Възлюбени, би трябвало да кажем: „Бог може! Бог може!” Той можеше и Той ще може! Бог може и ще направи всичко, което искаме и вярваме, че може да направи.

2. Ограничих Бог само до интимността.

Мислех си, че да познаваш Бог означава да се научиш да се приближаваш към Него. Но колкото и важна да е интимността, в познаването на Бог има повече - много повече! Доста християни прекарват часове с Бога часове, но въпреки това, като излязат от молитвената си стаичка, не познават Неговите пътища.

Те все още не са позволили Бог да бъде техен Бог!

Има нещо повече в познаването на Бога от това да си в Неговото присъствие:

Седемдесетте старейшини на Израил ядоха и пиха на планината, в самото присъствие на Бог. При все това, Господ каза за тях: „Те никога не са Ме познали, нито познават Моите пътища!”

Учениците прекараха три години в Божието присъствие с Христос, Който бе Бог в плът. Те слушаха Неговото поучение и бяха с Него денонощно. И въпреки това, в края на краищата, те Го оставиха и се разбягаха, защото не познаваха Неговите пътища!

Исус казва, че Бог не чува молитвите и хваленията ни, само защото ги произнасяме отново и отново в продължение на часове. Възможно е да се молим, да постим и вършим праведни неща и все още да не сме достигнали мястото, където да сме гладни да Го познаваме и да

започнем да разбираме Неговите пътища. Ние не научаваме пътищата Му само в молитвената си стаичка, въпреки че всеки, който наистина познава Господ е много интимен с Него.

3. Ограничих Бога, като се задоволих с твърде малко, докато, ако Го познавах в цялата Му сила и слава, аз бих помолил и бих Му вярвал за много повече!

Бог иска да ви даде толкова много. Неговото желание е „да разкрия небесните отвори, да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него” (Малахия 3:10). Той стои в един пълен склад и ни казва: „Аз съм даващ, любящ Бог, но толкова малко хора ще получат от Мен. Те не Ми позволяват да бъда техен Бог!”

Разбира се, ние трябва да благодарим на Бог за всичко, което Той е направил и ни е дал. Въпреки това, не трябва да се задоволяваме с това, което считаме за изобилие! Много християни са доволни да седят в църквата и да бъдат благославяни от Божието присъствие. Такива хора са нищо повече от „доволни гъби"! Те попиват всичко, но ограничават Бог в живота си, когато Той иска да ги помаже за служение.

Пасторите и събранията се задоволяват с това да изградят така наречените „мега църкви” и да станат известни като най-бързо развиващите се такива. И все пак това ограничава Бог в четири стени - без значение колко големи и широки са те!

Няма значение какво сте виждали досега или какъв славен образ е сътворил умът ви - той е твърде малък спрямо това, което Бог все още иска да извърши в Своя народ. Когато учениците се чудеха на чудесата на Христос, Той отговори: „Бог ще извърши още по-големи неща чрез вас!”

Повечето от нас сме като учениците. Ние виждаме едно чудо и се задоволяваме да говорим за него до края на живота си. Но, ако наистина познаваме Бог и Му позволим да бъде Бог за нас, ние ще искаме от Него много повече:

Ние ще достигнем небесата, вярвайки, че Бог ще свали безбожните лидери в местната, общинската и държавната власт. Ние ще събаряме началства и власти, както каза Бог!

Бихме вярвали и, че Бог ще ни помогне да залеем града си с Евангелието на Исус. Бихме се изправили във вяра срещу всяко оръжие, насочено срещу нас и бихме съборили сатанинските крепости в нашите семейства и църкви.

Нашето видение ще е неограничено. Бихме се доверили на Бог за още по-големи неща за Неговото царство!

Все още ли не познавате Бог така, както Той иска да Го познавате? Все още ли не сте Му позволили да бъде Бог за вас? Тогава може би се чудите как може да дойдете до познание

на Него и на Неговите пътища. Единственият ми отговор за вас е това, което Бог изиска от мен, за да бъде Бог за мен:

1. Той иска да ме научи да познавам гласа Му!

Тези, които истински познават Бог са се научили да разпознават гласа Му сред всички останали. Той иска да бъдете абсолютно убедени, че Той желае да говори с вас - да ви каже неща, които никога не сте виждали или чували преди!

Неотдавна Господ ми показа, че все още се колебая относно това дали чувам гласа Му да говори на душата ми. О, [аз] знам, че Той говори, и че овцете трябва да познават гласа на Учителя, но се съмнявах в способността си да Го чуя! Прекарвах цялото си време в „проверка“ на гласа, който чувах. И когато той бе твърде силен или тайнствен за мен, си мислех: „Това не може да бъде Бог. Освен това, дяволът също може да говори! Плътта говори, лъжливите духове говорят. Множество гласове достигат до нас постоянно. Как мога да разбера кой е Божия глас?“

Вярвам, че три неща са необходими за тези, които искат да чуят Божия глас:

1. Непоклатима увереност, че Бог иска да ви говори. Вие трябва да сте напълно уверен и убеден, че Бог иска да ви говори. Всъщност, Той е говорещ Бог и иска да познавате Неговия глас, така че да можете да вършите Неговата воля. Това, което Бог ви казва никога няма да излезе извън границите на Писанието и не е необходимо да сте ръкоположен, или да имате докторска степен, за да разберете Гласът му към вас. Всичко, от което се нуждаете е сърце, което казва: „Вярвам, че Бог желае да ми говори!“

2. Качествено време и тишина. Трябва да искате да се затворите с Бог и да оставите всички други гласове да утихнат. Вярно е, че Бог ни говори през целия ден, но всеки път, когато искаше да направи нещо в живота ми, Неговия глас идваше едва след като заглушавах всеки друг.

3. Искане във вяра. Не получаваме нищо от Бог (включително и чуването на гласа Му), освен ако наистина не вярваме, че Той може да ни предаде Своя ум, да ни позволи да разбираме Неговата свършена воля!

Исус каза: „И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? Или ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия? Или ако поиска яйце, ще му даде скорпия?“ (Лука 11:11-12). С други думи: ако поискате от вашият небесен Отец слово, ясна посока, благочестиво поправление или особена нужда, мислите ли дори за момент, че вместо това Той ще позволи на дявола да дойде и да ви заблуди?

Да предположим, че един син се обажда на баща си всяка вечер за насока и съвет. Един ден, бащата решава да си направи шега с него и наема човек, който добре да имитира гласа му и да отговаря на телефона вместо него. Когато момчето се обажда, измамникът му дава някакви студени и безлични съвети. Изведнъж синът се чувства абсолютно объркан и съкрушен, защото всичко, което чува е противно на онова, което е научил от баща си!

Според вас какъв баща е този човек? Да - жесток! И все пак това е, за което обвиняваме Бог като нямаме доверие в Него, затова че ще чуем гласа Му, а не този на измамника от ада.

Бог не е някой, който обича да дразни! Той няма да позволи на дявола да ви заблуди. Когато Бог говори, следва мир, който Сатана не може да фалшифицира! Ако сте на тихо и спокойно място и сте убедени, че Бог може да ви говори, тогава имате непроменимо завинаги уверение в това. Можете да се връщате при Бог хиляди пъти и ще получите едно и също слово - защото то е истината!

2. Не можете да познавате Бог в пълнота, докато не видите Христос както Бог иска да Го видите! Познаването на Бог започва с познаването на Сина Му.

Исус каза: „Който е видял Мене, видял е Отца” (Йоан 14:9). Ние трябва да видим Исус не както хората поучават за Него, а както Духът Го разкрива пред нас - както Бог иска от нас да Го познаваме и да Го гледаме! В библиотеката ми има много томове за Исус, написани от добри автори - и все пак вярвам, че много от тях никога не са Го видели така, както Бог иска да Го видим. Ние трябва да получим Божието видение и свидетелство за Христос - и тогава ще познаваме Бог така, както Той желае да бъде познат!

Ето как вярвам, че Бог иска от нас да виждаме Сина Му:

„Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна” (Яков 1:17).

Исус беше подарък! Бог обви всички Свои ресурси в Него – „Той даде Своя Единороден Син ...” Христос е за нас Божият добър и съвършен дар, който слезе от Отца! Виждате ли Исус като съвършен Божий дар за вас? Виждате ли Го като всичко, което ви е необходимо, за да живеете радостно, победоносно, праведно, изпълнени с мир и покой?

В Стария Завет Бог е дал на Израил много на брой прекрасни подаръци в пустинята: облак, за да ги предпазва от пустинното слънце. През нощта - огън за увереност и насока. Вода от скала. Клон за изцеление на горчивите води. Медна змия, за да излекува ухапаните от змии. Но всички тези добри неща са само сенки!

Кой беше скалата, от която потече вода? Кой беше огъня? Манната? Медната змия? Всичко, което Бог направи за Израил беше чрез Исус! Точно така - Исус е всеки един от тези подаръци!

„Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето ... и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос” (1 Коринтяни 10:4).

Днес имаме много повече от сянката - имаме истинската същност - самия Христос! И Той живее в нас!

Въпреки това, повечето от нас все още са безмълвни същества, които гледат към бъдещето за изпълнението на своите неща. Смятаме, че някакво бъдещо събитие, някаква промяна в обстоятелствата ще ни донесе мир и радост. Ние казваме: „Просто чакам, ще дойде и моят ден! Някак си, някой ден, някъде ... Аз не знам какво ме очаква, но то идва!“ Ние сме като деца, които чакат коледа и броят дните до тогава!

Веднъж, по време на един печален сезон на размисъл, Давид писа, че чувства времето да минава твърде бързо. Той си мислеше, че е постигнал твърде малко и по това време всичко изглеждало напразно: „Наистина всеки човек, колкото яко и да стои, е само лъх, (Села). Наистина всеки човек ходи като сянка; наистина всяка нищожност го смущава; трупа съкровища, но не знае кой ще ги прибере ... И сега, Господи, що чакам? ...“ (Псалм 39:6,7).

Давид беше депресиран - тогавашната му ситуация изглеждала толкова безнадеждна. В обърканото си сърце той извика: „Господи, какво чакам?“

Наскоро се разхождах сам по хълмовете на Пенсилвания и Бог проговори на сърцето ми същия въпрос: „Дейвид, какво чакаш? Защо този да не е най-добрия ден от живота ти? Защо не може твоето „сега“ да бъде пълно и радостно? Няма нищо „там“, което вече да нямаш в Исус!“

Питам ви: Какво чакате? „О, г-н Идеалния“, може да ми отговорите - този благочестив човек, който мислите, че ще ви спаси от всичката ви самота и ще изпълни душата ви с неописуема радост.

Не! Няма нищо „там“, което ще промени или ще ви спаси от това който и каквото вече сте! Ако мислите, че някой друг ще реши проблема ви със самотата, много грешите. Трябва да намерите освобождение, мир, надежда и радост сега - и Исус е Единственият, Който може да запълни празнотата! Някои са отегчени от своите брачни партньори и ги чакат да преминат в слава, защото търсят романтика, която да влезе в живота им и да прогони празнината оттам. Те никога не живеят истински!

Преди векове, преди да бъдете създадени, Бог видя бъдещите ви болки и нужди. Той предварително знаеше това, което ще ви трябва, за да решите всичките си проблеми. Той не обви Своите отговори и не ви ги изпрати като книга с правила или като армия от „хората отговор.“ Не - Той даде на всички ни едно решение за всичките ни кризи и нужди - един Човек, един Път, един Отговор за всичко, от което се нуждаем: Исус Христос!

Когато сте удовлетворени в Исус, повече няма да очаквате чудеса от вашата половинка, няма да се опитвате да направите Бог от вашия съпруг или съпруга, да задоволявате нещо, което само на Бог е определено да задоволи. Той ви казва: „Аз не искам да живеете за утре! Ще се обърнете назад и ще видите, че днес може да е било най-доброто време, което сте имали. Исус не може да бъде по-добър или по-силен към вас, отколкото е сега. Защо не ми позволите да бъде ваш Бог днес?“

3. Можете да познавате Бог и Неговите пътища чрез пълна почивка в любовта, която Отец има към вас!

Някога имали ли сте приятел или любим човек, който без причина да ви попита: „Ядосан ли си ми? Нещо нередно ли направих?“

Може би просто сте се умълчали и вгълбили в мислите си. Затова отговаряте: „Не, не съм ядосан. Ти не си направил нищо, с което да ме нараниш. Просто съм се умълчал в момента.“

Но той или тя ви притискат: „Заради нещо, което съм казал ли е?“

„Не, не си казал нищо лошо. Всичко е наред.“

„Знам какво е - забравих да направя нещо. Какво е то?“

„Не, не си забравил нищо. Всичко е наред.“

„Хайде сега, виждам, че нещо не е наред. Виждам го на лицето ти и няма да си тръгна от тук докато не ми кажеш какво те разстрои!“

Накрая, за да убедите този човек се налага да го прегърнете: „Виж, обичам те и не съм разстроен. Но ако продължаваш това, наистина ще ме разстроиш!“

Възлюбени, ето как се отнасяме към нашия небесен Отец! В края на деня отиваме в тайната си стаичка и казваме: „Да видим сега как наскърбих Исус днес? Къде сгреших, какво забравих да направя? Аз съм такава бъркотия и не знам как Той може да ме обича. Господи, прости ми още веднъж. Някой ден ще стана толкова послушен, че ще ти е лесно да ме обичаш.“

Но Бог е там през цялото време, чакайки да ви прегърне! Той иска да ви покаже колко много ви обича и желае да се отпуснете и да си почивате в Неговата любов!

Исус каза, че когато блудният син се върна вкъщи, беше приветстван в дома на баща си. Той получи нова дреха, яде на масата на баща си и му беше напълно простено. Но това не го превърна в ангел! Напротив, аз вярвам, че неговият баща имаше много проблеми с него, преди всичко да приключи.

Но единственото нещо, което този син трябваше да знае бе, сигурността на бащината му любов! Той трябваше да знае, че баща му ще го търпи, ще работи с него, ще го обича. Ето как небесният ни Отец се отнася към нас. И въпреки това, ние продължаваме да казваме: „Скоро ще бъда толкова съвършен и праведен пред Бог, че ще бъде лесно за Него да ме обича!“

Не! Той ви обичаше, когато бяхте грешник, изгубен и Негов враг. Колко повече ви обича Той сега, когато сте примирени с Него? Бог вече ви каза: „Аз те възлюбих, когато беше чужденец

за Мен, когато беше в бунт и грях. Няма ли да те обичам дори повече сега, когато си Мой посветен син?”

Ние не почиваме в Неговата любов така уверено, както би трябвало, въпреки че Господ казва за Себе Си, че е любов. Йоан написа: „И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него” (1 Йоан 4:16).

Познавате ли, вярвате ли и почивате ли в Неговата любов към вас? Или постоянно се изпитвате и казвате: „О, Боже, Ти знаеш какво има в мен - как може да ме обичаш?” Ако не приемате любовта Му свободно, ако винаги я подлагате на съмнение, като мислите, че Той ще я отнеме, тогава не познавате Него или пътищата Му!

Скъпи светия, време е да си починете уверено в Божията любов! Трябва да се изправите и да кажете: „Аз няма да приема обвиненията на дявола, защото така или иначе никога няма да бъде достоен. Цялата моя стойност произлиза от Исус! Той ме очисти чрез кръвта Си.”

Когато приемате всички лъжи, които са инжектирани в ума ви - че сте безполезни, че сте се провали и сте безнадеждни - това наскърбява Бог повече от алкохолизма, злоупотребата с наркотици, безразборния секс и всичко останало взето заедно! Той казва за Себе си: „Аз съм любов и искам да познаваш, вярваш, да почиваш и да се доверяваш в Моята голяма любов към теб!”

Казвам ви това, защото знам, че е постигнало за мен повече през последните седмици, отколкото всичко, за което Бог някога ми е отворил очите, въпреки че все още съм далеч от познаването на Неговата любов така, както би трябвало. Да, Той ме иска, ще ме обича и ще бъде мой Бог!

Виждате ли, не можете да Му позволите да бъде Бог за вас, освен ако не Му позволите да ви обича!

Когато врагът дойде като ревящ лъв, не се паникьосвайте - просто се отпуснете. Кажете: „Бог ме обича - Исус ме обича. Аз познавам и вярвам в Неговата любов!” Оставете Го да бъде Бог за вас, като Му покажете, че си почивате в Неговата любов. Приемете я и ѝ се наслаждавайте. Бог е най-добър в това да бъде ваш Бог, когато Му позволите да ви залее със Своята любов.

Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Knowing God](#) / [Познаването на Бог](#)